

**מירי הרצוג אבדה בסיני. מה קרה לה? האם נאנסה? נחטפה? ברחה?
הוברחה לארץ אחרת? מתבודדת? נישאה לבדואי ומתחבאה עימו?**

מירי, שוכה הכיתה!

הנפש הרגישה. כשקרה האסון למאיה היא ברחה כאימה מבית הספר. היא נסעה לחברים בתל-אביב והם הביאו אותה הנה, כשהיא כוכה ומוזעזעת. מאז לא רצתה לחזור לבית הספר, למרות כל השידולים שלנו ושל המורים ושל העובדת הסוציאלית. ניסינו גם לשכנע אותה לעבור לבית ספר אחר, ללמוד מיקצוע או משהו אחר, אבל היא לא רצתה. ואז היא התחילה להסתובב. חלק מהזמן בילתה בבית וחלק מהזמן אצל חברים. לאט לאט היא התחילה לעשות בעצמה תכשיטים ממתכת. שמחנו כשראינו שהיא קצת עובדת ומדי פעם גם מוכרת. בתקופה הזאת, מאז שעזבה את בית הספר היתה מאוד מדוכאת. ניסינו לעזור לה בכל מיני דרכים. ניסינו לשכנע אותה ללכת לטיפול, אבל היא סירבה.

היא היתה בריאקון כמה חודשים ואנחנו לא ידענו מה לעשות. חשבנו שלאט לאט היא תצא מזה. התכשיטים העסיקו אותה. ואז, באפריל השנה, קרה לה אסון נוסף. בחור שוויצרי, חבר של מירי, מת מסמים וזה הכניס אותה עוד יותר לדיכאון. מאז היא היתה יותר בבית מאשר בכל מקום אחר. שוב ניסינו לעזור לה וכל המישפחה — דודים ודודות — ניסו גם הם לעזור לה, אבל היא לא התחממה.

עד לפני חודש וחצי היא באה והודיעה שהיא נוסעת לסיני לשבועיים. זו היתה הפעם הראשונה

פתוחה וחברותית. מירי למדה בבית הספר עד חנוכה השנה, השליש השני של השמינית. ואז קרה מיקרה ששכר אותה. מאיה זינגר, חברתה הטובה, נרצחה בצורה אכזרית בירושלים. מירי אהבה את מאיה. היא היתה כענייה הבחורה המיטבנה עם

בירושלים, שהיא לא תהיה שם לכד. חשבנו שרוויטל תשפיע על מירי לטובה. היא למדה אז תולדות האמנות באוניברסיטה בירושלים וגם היתה מדריכה תקופה מסויימת בבית הספר של מירי. לרוויטל יש הרבה חברים וחברות מכל העולם, היא בחורה מאוד

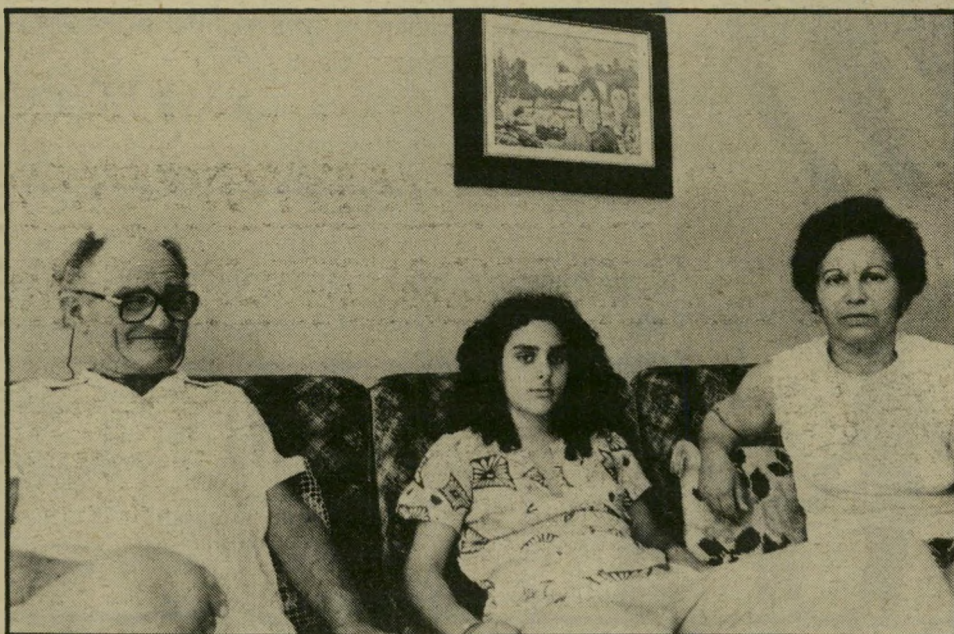
וחשבנו שזה יפתח את הכישרונות שלה. הסיבה השניה היתה אחותה הגדולה רוויטל (32). רוויטל מאוד קשורה למירי ובתקופה ההיא התגוררה בירושלים סמוך לבית הספר, כך שידענו שתהיה למירי נפש קרובה

ה חדר של מירי ריק. המיטה הצרה מסודרת. הספרים ניצבים בשורות על המדפים — ספריילמוד בצד ספרייקריאה. בפינת החדר עומדת זקופה גיטרה בתוך נרתיק שחור. על שולחן הכתיבה מונח ציור שמן גדול, דיוקן של אשה ברווית. לבושה שימלה שחורה ולראשה מיטפת לבנה. האשה שכצויר מסתכלת למתבונן ישר בעיניים. אולי היא יודעת משהו מן המיסתורין האופף את היעלמה של מירי הרצוג מזה שיבועה שבועות.

מירי, בת ה-18, גבוהה, שיער שטני ועיניים ירוקות גדולות. נסעה לברכה לסיני, לפני חודש וחצי, ומאז נעלמה. סיפורה עליוזה הרצוג, אמה המוראגת של מירי:

מירי, הבת השלישית מתוך ארבע בנות, גדלה בבית כמו כל האחרות. בשנים הראשונות לחייה התגוררנו במרכז הכפרי עשרת. כשמירי היתה בת 14, קיבל אביה התקפת לב ונאלץ להפסיק את עבודתו כעצמאי. אז עזבנו את עשרת ועברנו לגור בגררה הסמוכה. השינוי לא מצא חן בעיניה. כשהייתה קטנה היתה ילדה משגעת. היה לה שיער בלונדיני ארוך חוג עיניים ירוקות גדולות. (האם מוציאה תמונות ילדות של מירי. חלק מן התמונות צולמו באכויב, בכפר של אלי אביבי, אחיה של עליוזה).

הכל היה בסדר עד שעברנו לגררה. מירי לא אהבה את המקום. לכן החלטנו שתעבור ללמוד בחוות הנוער הציוני בירושלים. הצענו את המקום הזה כקודם כל זו היתה פנימיה טובה עם בית ספר של אמנויות

מירי, ממתנינים בביתם שבגררה לשובה של הבת. האם סיפרה שעברו עליה לילות ללא שינה. האב אברהם ירד לסיני לחפש את בתו. אך ללא תוצאות.

מישפחה חרדה עליוזה (מימין) אמה של מירי, דגנית, אחותה הקטנה בת ה-16 ואברהם הרצוג, אביה של